

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

B ante E

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Ital. Baffamento. Germ. Das taffen taffung. Hisp. Obra de bafar. Pol. Calomanie, rebka mzebke. Vng. Tsekoldi apalis. Ang. Kif- feng. Mart. libro 6: Hydernas Linc bafationes. Idem libro 7: Quæris quot mibi bafationes Tux Lesbica sint satis superq.

Bafagia, x. Munus erat ferendi res necessarias ad exercitum. Alciatus. Hæc Bafagiani in l. 4. de munleg. qui illud munus susceperunt: adu eû Bafagias, à portando ita dicti. [Ger. Hof- tuben oder Statubeben.]

Bafternæ. Genus vehiculi. Servius in Virgilli octavum librum Acntidos.

Bâr. Vox est qua uti solemus quum quempiam corripimus, jubemusq; cum tacere. [Pol. Scul pek, cpi. Vng. Tsi.] Plaut. Pœnol. quid opus est! P. Poni, aliam rem ut cures! C. at. P. bat. C. crucior. P. cor dura. C. Non possim. P. fac postis.

Bathynon. Bathynus, profundum. Bathynchus, profundus. Nam bath profundum significat, & bath habeo.

Batiola. Bâtiol. Pol. C. p. Vng. Kanjferka, bekâtiika. Vasis genus, quo vinum e cado haustum ad mensam ferebatur. Plaut. in Colacc. ut citat Nonius: Batiolam autem octo pondo habebat.

Bâtilum, n. l. [B. d. Gall. Vae pollette à son Ital. Badile. Ger. Ein Beerschauffel] cia Bovertem. Belg. Ein vierstappe est [K. A. S. Hilp. Bâtil, à la palette de lierre. Pol. Bygrybacy Vng. Valsapân. Ang. After sheal or a pan of gran, to beare fier in a champing dub.] Ferrum instrumentum est similitudine palæ, quo pruna colligitur: primum Batulum dictum, quasi patulum: à quo dein de diminutiva forma deductum est Batillum. Plin. libro 13. cap. 8. Batillus ferreus, candentibus, ramenco argento imposito, quod candidum permancat, probatur. Apiculus de petalo- ne: Et armillam illius candenti batillo uris, & melle contegit.

Batullum etiam multi vocant fereum instrumentum, quo ad sulcos, ilicet, fossasq; in agris faciendas utuntur. Varro 3. de Re rust. cap. 6: Itaque pastorem earum cum batullo circuire oportet, ac sterqus tollere ac conservere: quod & ad agricul- turam idoneum est. Et item Batillum messorum in- strumentum, quo Picentes utebantur. Idem 1. de re Rust. capi- te 30. Altero modo metunt, ut in Piceno: ubi ligneum habent incurvum batillum, in quo sit extremo fetula ferrea hæc quæ comprehendit, fascem ipicarum defecat, & stramenta stan- tia in fetete relinquat, ut postea subsecetur.

Bâtis dicit, maf. gen. prima brevi. [B. d. Gall. Batiss, à vin, qu'avec Ital. Il bacale. Germ. Ein Rantec, ein Ristec, mit weidem man den Wein auf dem Rente auff den Ristec trest. Hisp. Un genere de vase para tener vino. Pol. Konev stolowa, ktora na- pojnosz dololow. Vng. Kanjsi, bekali. Ang. A kind of vessel wher- in wine is brought to the table.] Genus vasis à quo vinum e cado haustum ad mensam fertur. Plaut.

Bâtis, idis, vel Batus, ti, batie, à Bâtiō. Piscis mollis & delica- tissimi species est: quem Plin. libro 12. cap. ult. enumerat inter eos qui mari peculiatres sunt. Hinc Bâtiōmores, homines delicatos, & gule proceres Græci appellant. Huius piscis fel- recens quidem, sed vino in veterum auribus medetur, teste Plin. lib. 12. cap. 7.

Bâtis, f. g. Herba est fruticosa, pingui folio in modum portula- cæ, sed crassiore, lanuiculo, & gulla falso, floribus candidis, & femine libanotis, quam Dioscorides agripas, sive nepibanas appellat. [Gall. Crêlle marie, bœulle, pœcipiere. Ital. Fenacila marie herba di san Pietro. Ger. Bacten. Hisp. Perceuil de la mar. Ang. A sampler beard.] Ejus duo sunt genera, quorum alterum in locis petrosis marinis nascens, ad nos deferretur sale & aceto conditum. Hoc officinarum Cretam marinam appellant. Alterum in hortis nascitur, quod Plin. à quibusdam Aspara- gum Gallicum vocari tradit. Columella Olerum chordum ap- pellavit, quasi serotinum, quemadmodum & Focum chor- dum dixit Varro, quod autumnali demum tempore colligi- tur. Vulgus Bâtilus vocat, quasi baticulas. Vide Dioscor. lib. 2. & Ruell. lib. 2. cap. 61.

Batos, Bâr. Pol. Sejuna, Kuch spina. Ang. A itamble a blake berries tree.] Frutes spinosus, lenta habet flagella per terram sparsa, quem Latini Rubum appellant de quo Dioc. lib. 4. cap. 40. Diversas ejus species vide apud Ruell. lib. 3. cap. 93.

Bâtrichites, Bâr. Lapis tanæ viridis similis, colore atq; effigie. Plin. lib. 37. cap. 70.

Bâtrichium, penult. corr. [B. d. Germ. Ein traut Bieft- tum oder Bâtrich gemacht.] Coloris species, quo ante inven- tas personas faciem obungebant. Unde apud Athenenses, Pausania auctore, forum Bâtrichium erat, à colonibus deno- minatum. Est & genus herbe quam & Latini Ranunculum vocant, de qua Plin. lib. 25. cap. 13. Est & Bâtrichium chy- mistis chrycolax quoddam genus, ex divino, quem vocant, latice proveniens, cui tanta est veneni vis, ut vel solo halitu

incautum interficiat. Vide Cælium Antiq. leâ. lib. 28. cap. 9. Bâtrichomydmâchis, Bâr. Ger. Der Bâtrich- teteg mit den Wesseln. Pol. Zabia puzisami moia. Vng. Bekâkâk è gyekeknek hada (augy) békéger bare. Ang. A fish batrachus, frog- ges and mysle.] Ranarum & murium pugna: quo titulo elegia- tem Homerus conscripsit libellum.

Batrachos, pen. corr. [Germ. Ein Bâtrich.]

Batrachus, chi, pen. corr. m. l. [B. d. Pol. Zabka pol- ikiem, chorcha.] Medicis est tumor quidam sub lingua nascens cum inflammatione, quam ranulam vocat Avicenna. Est item Batrachus piscis mari peculiaris, apud Plin. lib. 32. cap. 11. Fuit præterea nobilis hoc nomine statuarius ex regio- ne Laconica, qui unâ cum Scauro, Octavia templa Romæ ex- truxit pomicibus inclusa: de quo Plin. lib. 36. cap. 5.

Bâtrichoglossa, f. p. [B. d. Pol. Bzynie błękitna. Vng. Azen bak nyázai.] Verborum redundancia, ejuſdem rei vitiosa repetitio. Nomen deducum est à Batio quodam inpro- po- ta, qui in carmine suo eadem scriptura repetebat, eandemq; ne- rum atque iterum occinebat cantileam. Huic opponitur La- conismus, quum Iacedæmoniorum more sermone stude- mus compeatio.

Bâris, is, Verbero. [B. d. Gall. Bâris, mactis. Ital. Bâris. Ger. Schaben. Belg. We totten flam. Hisp. Bârie & sobâris. Pol. T. eke, nabjam. Vng. Bârtalem verbos. Ang. To bat, to bâte.] Plaut. in Casina: Quid quæto potius, quam scolopon- cas, Quibus batuatur tibi os, senex nequissime! Suetonius de Calig. Mirmilonem è ludo rudibus secum batucentem, & sponte prostratum confodit ferrea sicca. Cicero ad Pætum, transitum ad rem obsecram, quum inquit: Equidem jam etiâ nò obsecra verba pro obsecris sunt. Batuit enim, impuden- ter depluit, multò impudentius, atqui necitum est obsecrum. Bâris enim Syraculis dicebatur quum mas inie feminam. Theocrit. Bâr. Bâr. Bâr. Hinc Cicero batu- tere sumptit.

Bartus, ti, Verbo. Germ. Ein mass / das ehngeschtich andertub- Etasburger Dorn hat. Vng. Negly.] Hebraica mensura ge- nus fuit, teste Isichro Antiquitarum libro 8, quæ continebat sextarios 72, ut docet Budæus in commentario de Afle.

Bâubâri, deponens. [B. d. Gall. Bâubâri. Ital. Abbaiare. Ger. Bâubâri. Hisp. Ladrar, specialmente à los canos & por- r. Pol. Hepar, slykary. Vng. Babnkkelu. Ang. To bark like a dog.] Factum verbum à voce canum latrant. Lucr. lib. 5: Et quum deserti bâuabantur in ædibus omnes.

Baucalis, vas est quo assidue utimur refrigerandi in aqua cy- this. Alciat. auctor in prætermillis. [Ger. Reinspfferia.]

Bâxer, f. p. [B. d. Gall. Vae manere de pantochin ou foubes, de quoy vlyeant les Philosophes. Ital. Bianchi, Zecchi. Ger. Ein gattung der schuh oder pantofeln wie es die Philoso- phen tragen. Hisp. Chancas à alcorques. Pol. Pantofle albo szantaw- rostymy skib philosophy. Vng. Pantofali. Ang. Patten or wooden shoes.] Sunt crepidæ & calciamenta: & proprie calcei philo- sophorum, ut ostendit Apuleius in libro de Asino aureo, qui ait: Nec quid pallio, bauculoq; & baxeis, & hircino barbitio Philosophum hingeret. Plaut. in Menal. Quis is est peniculus qui extinguitur baxea?

B. D. in notis antiquorum, bonorum datum. B. F. bona fide, vel bona fides, vel fortuna, vel filia, vel femina. B. F. beneficium, vel bonum facium, & aliquando beneficium. B. F. C. beneficium, vel benefecit. B. F. C. B. F. C. B. F. C. T. bona fide cotradum, bonæ fidei contracti. B. F. L. bonorum filius. B. F. P. bonæ fidei pos- sessor. B. F. R. bona fortuna. B. G. R. bona gratia. B. H. bonus homo, vel bona hereditaria. B. H. S. L. bona hic sita inventis. B. H. S. bonorum hæreditas.

Bdellium, n. l. [B. d. Ger. Ein gattung coea schwarzen Baums wie ein bibaum / dessen Gummi noch also in Ho- teien gient weid.] Arbor nigra, magnitudine oleæ, folio ro- boris, fructu caprifici, gummi genus crudum, quod & ipsum Bdellium vocatur. Maxime commendatur quod in Bactriana nascitur: quanquam & in Arabia, & in India, & Media, & B. bylonia provenit. Galenus libro 6. Simpl. duo bdellii conlit- tut genera, Scythicum & Arabicum: quorum Scythicum nig- rius est, magisq; resinosum: Arabicum translucidius & sic- cius. Vide plura de hoc apud Plin. libro 12. capite 9. & Dio- scor. lib. 1. cap. 69.

Bêatûs, a. um. Felix, fortunatus, cui bene est. [B. d. Gal. Bêatûs, bân- heeren, bân- fortunè. Ital. Beato. Ger. Bêatûs. Belg. Bêatûs. Hisp. Bienaventurado & perfecto. Pol. B. d. B. d. B. d. Vng. Bê- deg. Ang. Bêatûs, happy, fortunat.] Qui sint dicendi beati, bene- ca libro sexto Epistol. declarat his verbis: Hoc nos docet bea- tum non eum esse, quem vulgus appellat, ad quem pecunia magna confluit: sed illum cui bonum omne in an- mo est. gratum

ereclum & mirabilia calcantem: qui neminem videt, cum quo se commutatim velit: qui hominem ea sola parte existimat, qua homo est: qui natura magistra utitur, ad illius leges componitur: sic vivit quomodo illa praescripta: cui bona illa nulla vis excutit: qui mala in bonum convertit: certus iudicat, inconcussus, intrepidus: quem si aliqua vis movet, nulla perturbat: quem fortuna quum in eum quod habuit telum nocentissimum vi maxima intorsit, pungit, non vulnerat. Sed talem hactenus videre haud licuit. Nemini enim summa illa beatitudo, nisi exuto corporis impedimento, potest contingere: ad eam ut verissima videatur Solonis illa apud poetam sententia: scilicet ultima semper Expectanda dies homini est, dicitur: beatus ante obitum nemo supremamq; sanera debet. Cic. libro 5. Tuscul. Hos existimo beatos, qui sint in bonis nullo adjuncto malo. & Accipitur & pro divite: quae significatio ex vulgi opinione tracta est, quod solus divites felices existimas. Ioven. Sat. 1. optima summi Nunc via procellus vetula vestigia beatu. Horat. libro 2. Carm. Ode 4. Nescias, an te generum beati Phylidis flava decorent parentes. & Transfertur & ad alia. Vide beatam vocem dixit Quintilianus pro sonora, & raris, cuiq; ad perfectionem nihil desit. & In beato omnia beata, & ad idem dicitur Theocritus. Vias enim dicas, ab homine docto omnia docti fieri, a pio pie, a rege regaliter. & Non est beatus, esse qui se nesciat. Seneca lib. Epist. Fam. 16. Senatus est, haud esse satis ut ad se felicitas, ni felicitatem tuam intellexeris. Huc alludens Virgil. O fortunatos nimium, bona sua noverat Agricolas. & Nihil est ab omni parte beatus, Horat. in Odis. Proverbialem habet sententiam, quam Graecis effertur: Oia tibi se esse autem, nisi dicitur, nihil est, hoc per omnia nullus est mortalium. Hunc senarium citat Aristoteles lib. Rhetor. 2.

Beatus, pen. cor. diminutivum. [Βεαυτιος, Βεαυτιος]. Vng. Beatus. Perius Sat. 3. tandemq; beatus alio Compositus lecto.

Beatus, adverbium, Felicitate. [Βεαυτιος, Βεαυτιος]. Gall. Beatus. Ital. Beatus. Germ. Beatus. Pol. Beatus. Vng. Beatus. Ang. Beatus. Cic. 1. de Finibus: Quoniam igitur omnia summa philosophiae ad beatam vivendum referunt. Idem in Paradox. Profectio nihil est aliud bene beateq; vivere, nisi honeste & recte vivere.

Beatus, adverbium, Apuleius lib. de dogmate Platonis: Deus beatus, & beatissimus, optimus.

Beatus, & Beatus, s. e. [Βεαυτιος, Βεαυτιος]. Gall. Beatus. Ital. Beatus. Germ. Beatus. Pol. Beatus. Vng. Beatus. Ang. Beatus. Cic. 1. de Finibus: Quoniam igitur omnia summa philosophiae ad beatam vivendum referunt. Idem in Paradox. Profectio nihil est aliud bene beateq; vivere, nisi honeste & recte vivere.

Beatus, s. p. Beatum facio. [Βεαυτιος, Βεαυτιος]. Gall. Beatus. Ital. Beatus. Germ. Beatus. Pol. Beatus. Vng. Beatus. Ang. Beatus. Cic. 1. de Finibus: Quoniam igitur omnia summa philosophiae ad beatam vivendum referunt. Idem in Paradox. Profectio nihil est aliud bene beateq; vivere, nisi honeste & recte vivere.

Bechion, [Βεχιον]. Ger. Brandstättchen / Rosshub / Esstob. Pol. Bechion. Ital. Bechion. Germ. Bechion. Pol. Bechion. Vng. Bechion. Ang. Bechion. Plaut. in Trucul. Hoc me beat saltem, quoniam perduelles vicit, & domum compos laudis revertit. Terent. in Andr. O factum bene, Beati, metui a Chryside. & Hinc Beatus, beator, beatissimus: de quibus paulo ante.

Bechion, [Βεχιον]. Ger. Brandstättchen / Rosshub / Esstob. Pol. Bechion. Ital. Bechion. Germ. Bechion. Pol. Bechion. Vng. Bechion. Ang. Bechion. Plaut. in Trucul. Hoc me beat saltem, quoniam perduelles vicit, & domum compos laudis revertit. Terent. in Andr. O factum bene, Beati, metui a Chryside. & Hinc Beatus, beator, beatissimus: de quibus paulo ante.

Bechion, [Βεχιον]. Ger. Brandstättchen / Rosshub / Esstob. Pol. Bechion. Ital. Bechion. Germ. Bechion. Pol. Bechion. Vng. Bechion. Ang. Bechion. Plaut. in Trucul. Hoc me beat saltem, quoniam perduelles vicit, & domum compos laudis revertit. Terent. in Andr. O factum bene, Beati, metui a Chryside. & Hinc Beatus, beator, beatissimus: de quibus paulo ante.

Bechion, [Βεχιον]. Ger. Brandstättchen / Rosshub / Esstob. Pol. Bechion. Ital. Bechion. Germ. Bechion. Pol. Bechion. Vng. Bechion. Ang. Bechion. Plaut. in Trucul. Hoc me beat saltem, quoniam perduelles vicit, & domum compos laudis revertit. Terent. in Andr. O factum bene, Beati, metui a Chryside. & Hinc Beatus, beator, beatissimus: de quibus paulo ante.

Belson, [Βελσον]. Herba, quae à Dioscoride dicitur: hoc est, Polion montanum appellatur. Est autem haec nomenclatura ex iis, quae inter notha Dioscoridis à doctioribus numeratur. Bellaria, orum, plural. numer. n. Fructus & cibi saccharo aut melle conditi, aut alia id genus gula irritamenta, quae & Secundae mensae appellantur. [Βελλαρια, Βελλαρια]. Gal. Le dernier mets, la desert de table. Ital. Bellaria. Ger. Bellaria. Pol. Bellaria. Vng. Bellaria. Ang. Bellaria. Macrob. in Satur. Adhuc dicente Fano, secundae mensae illata bellaria novo sermone principium dederit. & Vina quoque dulciora est invenire in comediis antiquioribus hoc vocabulo appellata, dictaq; esse ea Liberi bellaria. Gel. l. 3. c. 11.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

Bellatrix, Bellatrix, Bellax. Vide Bello.

ipsoq; rationis ductu permilla, quando quidem vim atq; injuriam propulſare jus gentium permittit, leg. ut vim. ff. de Inſtit. & jur. cum ſimul annotatis per dictum Baronem loco allegato. Bellum offenſivum. Bellum deſenſivum, ut vulgo loquuntur, in barbarorum ſchola nota ſunt vocabula.

Bellifcus, a, um, adjectivum. Quod ad bellum pertinet: ut Bellifica diſciplina. [wadaſuade. Gall. *bellique ſervant à la guerre.* Ital. *Di guerra.* Ger. *Das in dem Krieg gehört.* Hiſp. *Caſa perteneciente à la guerra.* Pol. *Wojenny.* Vng. *Hadra valo hadi.* Ang. *Perſoning to warre, warlike.*] Cicero. 2. de Nat. deor. Bellica corona, quæ bellatoribus victoribus dabatur. Pſin. lib. 16. cap. 4. Ovid. 3. Faſt. Dea bellica Pallas.

Bellifcoſus, a, um, Fortis, ferox, & ad bella gerenda aptus. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadaſuade.* Gall. *Belligerous, valiant en guerre.* Ital. *Feroce.* Ger. *Kriegſich/ſtreubar.* Hiſp. *Mucho guerrador.* Pol. *Zal wietki, pl. wiet.* Vng. *Haros, hadako, z, viadalo.* Ang. *Valiant in arms, fierce, warlike.*] Saluſtus in lugurtha: Lybics quàm Getuli minus bellicofis erant. Liv. 9. ab Urbe: Cepiſſe enim eos non Romam, ſed quod multo bellicofius fuerit, Romanam virtutem, ferociamq;.

Bellifcoſe, adverbium, Fortiter, ferociter, ut virum bellicofum decet. [wadaſuade. Gall. *Vaillamment, bellicoſement.* Ital. *Ferocemente, zupplacamente, bellicoſamente.* Ger. *Kriegſich/ auff in die wia dappere Kriegent.* Hiſp. *brava o bellicoſamente.* Pol. *Zal wietki, z, wiet.* Vng. *Elyſos, kromyhu.* Ang. *Valiantly, warlike.*]

Belliferus, Genus veteris ſaltationis à Romulo inſtituta, in qua cum armis ſaltabant.

Belliferus, a, um, Bellicofus, ab bellum gerendum idoneus. [wadaſuade, wadaſuade. Claudianus in Rufinum: quid belliferam communibus ununt Italiam maculis?]

Belliger, a, um, Ad bellum gerendum idoneus. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadaſuade, wadaſuade.* Gall. *Qui fait la guerre.* Ital. *Chi guerreggia.* Ger. *Der gehört in den Krieg zu führen.* Hiſp. *Caſa que haze a trable guerra.* Pol. *ſpojebnij do wojny.* Vng. *Had wiald.* Ang. *That maketh warre.*] Martial. lib. 15. Hermes belligeræ ſuperbus haſta.

Belligerous, a, n. p. Bello, bellum gerere. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadaſuade.* Gall. *Guerrero, faire en mener guerre.* Ital. *Guerriggiare.* Ger. *Ein Krieg führen/ tetzen.* Hiſp. *Guerrare.* Pol. *Wojny wioda.* Vng. *Hadat wiald, hadako, z, om.* Ang. *To make warre.*] Cicero pro Fonteio: C. Marius qui Induciomaro illi minaci atq; arrogant par in belligerado eſſe poſſit. Ennius apud eundem lib. 1. Orat. Non cauponentes bellum, ſed belligerantes. Livius primo libro tertii Belli Punic: Et cum galis tumultuatum magis, quàm belligeratum.

Bellipotens, pen. corr. Qui bello pollet. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadaſuade.* Pol. *Mojny wioda.* Vng. *Hadako, z, om.* Ang. *Mighty in warre.*] Joſtattus Theb. 2. Bellipotens cui torva gens honore decoro Caſſis, & aſperſo eradeſcit ſanguine Gorgon. Cicero. 3. de Divin. Acacidae bellipotentes magis ſunt, quàm ſapienna potentes.

Bello, a, n. p. Bellum gerere, conſigo. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadaſuade.* Gall. *Guerrero, mener en faire guerre.* Ital. *Combattere, guerreggiare.* Ger. *Krieges.* Hiſp. *Guerrare, haze guerra.* Pol. *Wojny wioda.* Vng. *Hadako, z, om.* Ang. *To warr, art a mak warre.*] Plinius libro 3. capite 1: Romana arma primum Claudio principe in Mauritania bellavere, Ptolemaum regem à C. Caſſare interemptum ulciſcente liberto Aedemone. Cicero. pro leg. Man. Fuit proprium popul. Rom. longè à domo bellare. & Eſt de bellor, acis, deprensus. Virgil. 11. Aeneid. & pſitis bellantur Amazones armis. & Compoſita ſunt De bello & Rebello: de quibus infra ſuis locis.

Bellifor, oris, m. 1. Bellicofus, vel qui bellum gerit. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadaſuade.* Gall. *Guerrero, homme de guerre.* Ital. *Combattitore, guerrier.* Ger. *Ein Krieger, Kriegemah/ Kriegſühr.* Hiſp. *Mucho guerrador.* Pol. *Wojenny.* Vng. *Hadako, z, om.* Ang. *A warrior, a man of warre.*] Cicero. 4. Tuſcul. An accuſatori majores noſtri majora præmia, quàm bellatori eſſe voluerunt? & Dicitur etiam de brutis animalibus. Vide Virgil. libro 10, equum animoſum & ad prælium incitatum Bellatorè vocat, quum inquit: & inter Bellatoria equi cava tempora conſpicit haſtam.

Bellatrix, cis, f. Mulier quæ bellū gent, ſeu bellicofa. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadaſuade.* Gall. *Guerrera, femme vaillante en guerre.* Ital. *Guerriera.* Ger. *Ein Kriegerin/ ein Kriegerſch.* Hiſp. *Guerradora.* Pol. *Niewiasta bitna.* Ang. *She that warreth, a woman that fight in the warre.*] Virg. 1. Aeneid. Aurea ſubnectens exerce cingula mamma Bellatrix.

Bellax, acis, adjectivum, Bellicofus, vel belli appetens. [wadaſuade, wadaſuade. Pol. *Wojny.* Vng. *Hadako, z, om.* Ang. *Warlike.*] Cæl. apud Nonium: Tantum bellum ſuſci-

tate conari adverſarios contra belloſum genus.

Bellone, pen. corr. f. g. [Bellus. Ger. *Ein Weibſch mit einem tangen ſchnabel/ ein Weibſch.* Vng. *Angulla.*] per ſimplex, Piſcis eſt qui alio nomine dicitur Acus: utroque nomine à tenni, recta, & oblonga figura deducto, qualem ferè in acu ſartoris cernimus. De hoc Plinius libro 9. capite 31: Acus, inquit, ſive belone, unus piſcium deſiſcente propter multitudinem utero parit: à partu coaleſcit vulnus: quod & in exciliis ſerpentibus tradunt. Vulgo Anguſcola dicitur.

Bellus, eos, [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadaſuade.* Gall. *bellus, quod ſignificat ja, etc.* Gall. *Sageur, flabe.* Ital. *Saeta.* Ger. *Ein yſen.* Hiſp. *Santa, y vira, y flecha.* Pol. *Strzala.* Vng. *Nyil.* Ang. *An arrow or dart.*] Cains de Verb. ſignif. Quod nos talem appellamus, illi *ſibi milchamâh* appellant: eoq; nomine vulgo quidem id ſignificatur, quod ab arcu mittitur.

Bellus, a, f. p. ſive (ut alii malunt) Bellus geminato I, Immanis fera. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadaſuade.* Gall. *bellus, ou faouage.* Ital. *bellia.* Ger. *Ein graufam thier.* Belg. *Ein wite felt voff.* Hiſp. *bellia comon à tierra à la mar.* Pol. *Zwierzyzcie.* Vng. *Fer vad, boſye.* Ang. *A great and terrible wildbeaſt.*] N Bello: hoc eſt, bono, vel puſtico, *war/ wirtuſus* (ut quidam exiſtimant) dicta: aut (ut alius placet) à ſubſtantivo Bellum, quod Belharum ſit bellum ſibi mutuo inferre, quibus natura ad hoc ipſum arma videtur conceſſiſſe. Terent. in Eunucho. Eone es ferox, quia habes imperium in beluaſ: & Belua cuià de homine fero, ſtupido & hcbet dicitur. Terent. in Phorm. Sed quid pertimus autem beluaſ? Idem in Eunucho: Age nunc belua, credis huic quid dicat.

Bellula, rapetia, Dicta ſont à Plauto in Pſeud. beluarum figuris piſta, in textaq; *ſuara*.

Bellualis, vel Bellualis, beluinus. [Pol. *Bellualki.* Vng. *Vadhoz valo, vadhoz yllendo.*] Macrobius Satur. libro 5. capite 11: Educationem quoque nutritionis tanquam bellaalem & alperam criminatur.

Belluinus, a, um, Quod eſt beluæ: ut Beluina rabies. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadaſuade.* Gall. *De beste, bellual, erud.* Ital. *belliale.* Ger. *Das des thiers iſt jnn thier gehört.* Hiſp. *bellial, caſa de bellia.* Pol. *ſpiny, krotaw, baly podoby.* Vng. *Fer kogyelen, fine vadhoz/ ſimido.* Ang. *Of a beaſt, beaſtlike, or ſim.*] Ambro. Tum ipſa habitudo corpora ſuaſis & grata, ut neque beluina vaſtitas horron ſit, nec graclitas infirmitati.

Belluſus, a, um, ſive Belluſus, Quod abundat beluis. [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadaſuade.* Pol. *Pol in belly.* Vng. *Vadakkal bmoſlikod.*] Vade Oceanus didus eſt beluſus, *erud*, à beluarum multitudine & magnitudine quæ ibi ſunt: nam inter beluas marinas nomenantur balæna, priſtis, phyſeter, & orca. Horat. 4. Catum. Te beluſus qui remotis Obſtrepit Oceanus Britannis.

Bembrades, piſces ſunt membra des aliàs vocitati, conjectura eſt eſſe piſciculos, quos Galli *Celina* vocant: vel eos, qui Agathopoli magna ſaxè copia capiuntur, parvis Aioſis ſimiles, & illic Calliones vel *Lafion* vocantur.

Belioculus, Gemma eſt albicans, Belo Aſſyriorum deo dicata, pupillam pingens nigram è medio aureo fulgore lucentè. Vide Plin. lib. 37. cap. 10.

Bendidia, *ſuadidna*, Sacra fuiſſe apud Thraces narrat Strabo, ex quibus Orphica origine ſumpleri. Vide Cæſium Rhodig. Lect. antiq. lib. 18. cap. 23.

Bene, Benefico, Beneficio, Beneficiarius, Beneficium, Vide Bene in ONVS.

Benn, x, ceſte Feſto, Lingua Gallica genus eſt vehiculi. [Ger. *Ein Weibſch ſine gattung eines tarrens.* Pol. *Karetta.* Ang. *wagon.*] Vide Combennones in eadem benna ſedentes. Cato de Re ruſt. cap. 23: hennæ emantuiolæ caduca ſaliantur, Berbena, aliàs Verbena.

Berberion, vel Berberi, Conche genus ex qua uniones & margaritæ velluntur, autor Barbaſin Corol. Chamalion libro 2. [Ger. *Ein pârtnumatter.*]

Berenſees comâ, *ſuadidna*, Sydus ad caudam leonis ſitum, ex ſeptem conſtans ſtellis, trigoni figura colloctis: ita dictum à capillis Berenſees, Ptolemaï Philadelphi filix, & Evergetæ fratris ſui uxoris, quos quum illa voti ſolvendi gratia detronâſſet, & poſtmodum niſquam apparetent, in hæc ſtellas creditum eſt eſſe commutatos. Vide latius in dictione à *KENICE*, in Onomaſt.

Berilion, anemome.

Berillus, Vide BERYLLVS.

Bero, Saccus, quali perç, à pera dictus. [Pol. *biſſaga, terba.* Vng. *Tarka sik, Ang. a bagge, a fatſhell.*] Vide priores Budæ annotationes.

Berula, vide Silymbrium.

Beryllis, [מלחמה שן. *ſibi milchamâh, wadaſuade.* Ger. *Wirt in Edigefſin.*] Gemma eſt ſubviridis, & transparentis, vix alibi unquam quàm in India reperitur: cuius novem connumerantur ſpecies apud Plin. lib. 37. cap. 5. Probatiſſimi tamen ſunt ex iſt, qui viriditatem puri maris

imitantur. Poliuntur omnes sexangula figura artificum inge-

BES, beffis, masculini generis, compositum est ab Alse, octo si-

BESIA, nomen rurae, ut placet Aetio Serm. 8. cap. 47.

BESIA, diminutivum. [Sagidus. Pol. Besioka. Vng. Besioka.]

BESIA, Dicitur qui ad depugnandum cum bestis dam-

BETA, herba est notissima, etiam hodie nomen retinens;

BETHYCATUS, Vide BOTANOMANTIA.

BETONICA, Vitis nigra apud Dioscorid. lib. 4. cap. 195.

BETULLA, per simplex melius quam Betulla per duplex l. equis,

B. In notis antiquorum, Bonum iudicium. B. I. I. Boni iudicis

stum est à cura, quia multum in eo condendo laboris adhi-

BIBLI, bibliorum plur. num. [Sagidus. Ger. Die Bibl. das ist die

BIBLIOPOLA, m. f. librarium venditor. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Sagidus. Gal. Libraire,

